

Schriftlezing: Genesis 17:1-14, Tekst: Gen. 17:7
Thema: HC27.74 Zingen: Ps. 25:1 en 5, Ps. 48:6,
Ps. 81:11 en 12, Ps. 111:3 en 5, Ps. 147:10

Hoofdpunten van de preek

De HD verzekert de belofte van het evangelie (niet ons geloof). Voor wie geldt die belofte? Petrus zegt: voor u en uw kinderen... (Hand. 2:39)

Net zo goed als...

Gods belofte geldt dus ook voor kinderen. Net zo goed als volwassenen, die het evangelie horen, mogen zij rekenen op vergeving en vernieuwing.

Na Pinksteren gaat het evangelie vanuit Jeruzalem de wereld in. Een missionaire situatie. Daarom lezen we weinig over de doop van kinderen (o.a. Hand. 16:15 en 33).

Dat we met goed recht ook kinderen dopen heeft alles te maken met ons verstaan van de hele bijbel.

Vervulling

Het NT kan niet zonder het OT gelezen en begrepen worden. Door het voltooide werk van Christus en de uitstorting van de Heilige Geest is het OT vervuld.

Er vloeit daarom geen bloed meer en de tekenen die God heeft ingesteld zijn voortaan 'onbloedig' terwijl de betekenis gelijk blijft en alleen maar duidelijker is geworden.

Verbond

Door de doop worden we ingelijfd in het genadeverbond: Gods vredesverdrag met mensen. De 1^e keer dat de HC er echt over spreekt. Wat is het verbond? In Gen.17 zien we een duidelijk profiel:

- God neemt het initiatief (17:1a);
- God bepaalt het doel, ons levensdoel: wandel voor Mijn aangezicht en wees oprecht (17:1b);
- God richt het verbond op en zorgt voor de instandhouding daarvan (17:2 en 7);
- God bepaalt de reikwijdte van het verbond (17:7,12-13): tussen Hem en Abraham en diens nageslacht; voor eeuwig: God blijft trouw. Met Pinksteren wordt de wereld door dé Nakomeling van Abraham, Jezus Christus, gezegend en krijgt het verbond wereldwijde dimensies.
- God bepaalt de inhoud van het verbond: Ik zal u zijn tot een God (17:7). Door de genade van Christus en het werk van de Heilige Geest zijn we kinderen van God. Dat is de inhoud van de belofte (Hand. 2:39): vergeving en vernieuwing.
- God aanvaardt geen vrijblijvendheid: wie het door Hem ingestelde teken weigert, ontnemt zichzelf de plaats onder Gods volk (Gen. 17:14).
- God laat geen plaats voor vanzelfsprekendheid. Het uiterlijke teken maakt niemand zalig, maar is een verzekering dat God alles gedaan heeft én een dringende oproep om daar uit te leven.